

IREVOCATILĂ - Resplus recurs de cârm. Curtea
de Apel Ploiesti

ROMANIA
TRIBUNALUL PRAHOVA
SECTIA COMERCIALA SI DE
CONTENCIOS ADMINISTRATIV II
DOSAR NR.3150/105/2009

SENTINTA NR.29

Sedinta publica din data de 19.01.2010

PRESEDINTE -

GREFIER

Pe rol fiind judecarea actiunii avand ca obiect anulare act de control taxe si impozite formulata de reclamanta SC SRL, cu sediul in str. nr.1 jud.PH impotriva paratei D.G.F.P.PH, cu sediul in Ploiesti, str.Aurel Vlaicu nr.22 jud.PH.

Dezbaterile si sustinerile partilor au avut loc in sedinta publica din 12.01.2010 care face parte integranta din prezenta, cand, instanta pentru a da posibilitatea partilor sa depuna concluzii scrise, a amanat pronuntarea la acest termen si ramamand in deliberare a pronuntat urmatoarea sentinta ;

TRIBUNALUL

Prin actiunea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. 3150/105/2009 reclamanta SC SRL a solicitat în contradictoriu cu DGFP Prahova anularea deciziei nr. 36/604/2009, a raportului de inspectie fiscală nr. 384/3001/2009 și a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. 384/2009 și a Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plată nr. 35/2009.

În motivarea cererii, arată reclamanta că prin raportul de inspectie fiscală s-a reținut că, în mod greșit, a reținut și virat impozit pe veniturile nerezidenților în sumă de 74282 lei întrucât ar fi avut obligația de a reține, evidenta, declara și vira impozit pe veniturile din salarii în sumă de 74282 lei care a fost considerată diferență suplimentară fiind calculate majorări de întârziere în sumă de 16851 lei.

Arată reclamanta că de indemnizația de administrator au beneficiat cei trei administratori ai societății care au și calitatea de asociați, persoane fizice nerezidente avand cetățenia engleză, indemnizațiile plătite acestora fiind stabilite prin contractul nr. 75/1.03.2007 în funcție de numărul de zile din fiecare lună petrecut efectiv în România în care au participat la administrarea societății.

Niciuna dintre aceste persoane nu a petrecut în România o perioadă de timp care să fi depășit în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive, încheiată în același an calendaristic.

Având în vedere și calitatea de asociați a celor trei persoane fizice nerezidente, precum și conținutul contractului nr. 75/2007, raporturile stabilite între societate și cei trei nu pot fi calificate ca fiind nici măcar asimilabile celor dintre angajatori și angajat.

Legiuitorul a statuat prin Codul Fiscal un regim derogator expres pentru impozitul datorat pentru veniturile realizate de persoanele fizice nerezidente, iar venitul administratorilor societății se încadrează în categoria prev. de art. 115 alin. 1 lit. j.

Astfel, arată reclamanta că a procedat corect calculând, evidențiind și virând pentru acestea doar impozit de 16 % pentru alte venituri ale nerezidenților.

De asemenea, cei trei nerezidenți au asigurări de sănătate valabile încheiate în țara de origine, Anglia.

Prin întâmpinarea formulată la termenul de judecată din data de 17.11.2009, parat DGFP Prahova a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, raportat la disp. art. 55 alin. 2 lit. j Cod Fiscal, art. 57, art. 115 și Normelor Metodologice date în aplicarea legii nr. 571/2003.

Veniturile reprezentând remunerații primite de nerezidenți ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al Consiliului de Administrație al unei persoane juridice romane sunt venituri impozabile obținute din România, indiferent dacă veniturile sunt primite în România sau în străinătate.

Legiuitorul nu a impus îndeplinirea unor condiții cumulative astfel cum sunt prevăzute de art. 58 lit. a, b, c din Codul Fiscal, fiind necesară îndeplinirea a cel puțin uneia din cele trei condiții, în speță cea prevăzută de art. 88 lit. b.

În cauză s-a administrat proba cu înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului, tribunalul reține următoarele:

La controlul efectuat la societatea reclamantă în luna ianuarie 2009 contretizat în raportul de inspecție fiscală parțială din 28.01.2009 s-a constatat că reclamanta, în mod eronat, a considerat că indemnizația de conducere în sumă de 464 282 acordată lunar persoanelor fizice Zsolt Erdős și Ozeleș și Balázs Turán - cetățeni britanici, asociați și administratori ai societății în baza contractului de administrare nr. 75/01.03.2007, reprezintă venituri ale persoanelor fizice nerezidente. S-a considerat de către organele de control că această indemnizație este, în fapt, venit similat salariilor, trebuind a fi impozitat potrivit titlului III „impozit pe venit” din Codul Fiscal.

Potrivit disp. art. 115 alin. 2 lit. c din Legea nr. 571/2003, veniturile unei persoane fizice nerezidente obținute dintr-o activitate dependentă

desfășurată în România se impozitează conform titlului III, „impozit pe venit”.

Potrivit art. 116 alin. 4 lit.a din Legea nr. 571/2003 pentru veniturile ce reprezintă remunerații primite de nerezidenți care au calitatea de administrator fondator sau membru al Consiliului de Administrație al unei persoane juridice romane, potrivit art. 57 „Determinarea impozitului pe venitul din salarii”. Potrivit pct. 9 din HG nr. 44/2004, la impunerea veniturilor ce reprezintă remunerații primite de persoanele fizice nerezidente pentru activitatea desfășurată în calitate de administrator al unei persoane juridice romane sunt aplicabile dispozițiile titlului III din Codul Fiscal „impozitul pe venit”.

Tribunalul reține că, în baza art. 2 din Contractul de Administrare nr. 75/01.03.2007 , reclamanta a încredințat și gestionarea activității sale, în schimbul unei indemnizații lunare, pentru care societatea a declarat și virat impozit pe veniturile persoanelor fizice nerezidente, încadrare eronată în condițiile în care sumele respective sunt obținute dintr-o activitate dependentă desfășurată în România de persoane fizice nerezidente.

Potrivit acestui contract de administrare, cele 3 persoane fizice și-au asumat deci obligația să desfășoare activitatea de administratori ai societății comerciale, deci să desfășoare o activitate dependentă în România.

Potrivit art. 55 alin. 2 lit. j din Legea nr. 571/2003 s-a stabilit că indemnizația administratorilor societăților comerciale este asimilată salariilor.

Potrivit art. 88 lit. b din Legea nr. 571/2003 , persoanele fizice nerezidente care desfășoară activități dependente în România sunt impozitate potrivit prevederilor cap. III din Titlul III , numai dacă se îndeplinește cel puțin una dintre următoarele condiții : (...) lit. b).-veniturile salariale sunt plătite de către sau în sumele unui angajator care este rezident.

Reclamanta invocă incidența dispozițiilor art. 88 lit. a din Legea nr. 571/2003 arătând că persoanele nerezidente au avut o prezență în România o perioadă de timp ce nu a depășit în total 183 de zile din oricare perioadă de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic în cauză, ignorând însă dispozițiile art. 88 lit. b) incidente în cauză, în condițiile în care textul legal invocat prevede „îndeplinirea cel puțin a uneia dintre următoarele condiții” și nu una anume sau îndeplinirea cumulată a acestora.

Potrivit dispozițiilor art. 214 alin. 2 lit. b) din Legea nr. 95/2006, asigurarea socială de sănătate este facultativă pentru cetățenii străini și apatrizii care se află temporar în țară, fără a solicita viza de lungă ședere.

Prezența celor 3 persoane fizice nerezidente în România nu poate fi însă apreciată ca o prezență temporară , în condițiile încheierii unui contract de administrare (75/01.03.2007), între aceștia și societatea reclamantă presupunând obiective clare de organizare și gestionare a activității societăților comerciale în vederea obținerii performanței economice.

De asemenea, trebuie avute în vedere și dispozițiile art. 4 alin. 4 din acest contract care acordă concediu de 21 de zile lucrătoare, fapt ce presupune deci exercitarea unei activități cu caracter continuu.

Împrejurarea că cele 3 persoane fizice nerezidente au înțeles să-și îndeplinească obligațiile contractuale într-o perioadă ce nu depășește în total 183 de zile reprezintă un aspect ce ține de modalitatea executării contractului de administrare și nu poate reprezenta temei al invocării dispozițiilor art. 214 alin. 2 lit. b din Legea nr. 95/2006 și al caracterului temporar al acestora în țară.

În consecință, tribunalul, în temeiul disp. art. 18 din Legea nr. 554/2004, va respinge acțiunea ca neîntemeiată.

**PENTRU CEȘTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge acțiunea formulată de reclamanta SC [nume] SRL, cu sediul în [adresa] str. [nume] nr. [nume] jud. PH împotriva paratei D.G.F.P.PH, cu sediul în Ploiesti, str. Aurel Vlaicu nr. 22 jud. PH, ca neîntemeiată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 19.01.2010.

Președinte,

Grefier,

Operator de date cu caracter personal 5595

Red. L.I. / Tehnored. C.K.

4 ex. / 04.03.2010.